

Formand i Forretningsudvalget G. Lemche til dette Arbejde og Fællesmødet var overstaaet.

Man har i den senere Tid opholdt sig i saa stærkt ved mit "heftige Sind", at jeg maa have Lov til i dette afsluttende Indlæg at komme ind paa denne Side af Sagen.-

Jeg indrømmer, som jeg isøvrigt ofte har indrømmet, at jeg ofte i altfor kraftige Udtryk giver min Mening tilkende og særlig kraftige har disse Udtryk været overfor Medlemmer, som jeg mener har modarbejdet Initiativet paa Kontoret og som jeg samtidig maatte frakende den rette Førstaaelse af - i hvert Fald Indsigt i - Arbejdet.- Jeg har ogsaa reageret kraftigt, naar Medlemmer af Fællesstyrelsen til den Grad forsøgte f. Eks. Udvalgsarbejdet, at Protokoller i flere Maaneder var forsvundne (endnu ved sidste F.U.s Møde var man ikke klar over flere Protokollers Opholdssted) og Papirer, som blev overdraget Udvalgene til videre Behandling forsvandt og Sagen ikke ført videre. Jeg har heller ikke kunnet tie til, at Udvalg, vi nedsatte, aldrig konstituerede sig og vi stod hjælpeløse, naar et Spørgsmaal, som sorterede under Udvalget, skulde behandles i en Part, men enten ikke kunde blive det, eller maatte behandles af Kontoret, som da blev kaldt -"egenmægtigt"-. Jeg har i det hele taget stærkt kritiseret Udvalgenes Mangel paa Arbejde, - at jeg har haft nogen Ret til dette viser formentlig ogsaa den Kendsgerning, at Udvalgberetningerne paa vort Fællesmøde laar indskrænkede sig til - - to (vi har vist ca. 20 Udvalg). Jeg ved ogsaa, at jeg ofte har brugt stærke Udtryk, naar Medlemmer af F.U. (eller Fællesstyrelsen) ikke var til at formaa til at besvare Spørgsmaal eller expedere Sagerne saa hurtigt, som jeg ansaa det for nødvendigt. Jeg skal blot som Exempel fra den sidste Tid nævne, at Regnskabet over vore praktiske Kursus, som Kontoret sendte i Cirkulation bl. F.U.s Medlemmer d. 21. Oktbr. 1918 endnu ikke idag, d. 21. Novbr., er kommen tilbage, og at jeg af den Grund ikke har kunnet faa Tallene fra disse Regnskaber for Finansaaret 1917-18 tilført Prctokollen. Jeg har i det hele taget ofte været utaalmodig og indrømmer uforbeholdent, at den "systematiske Modstand" mod det Initiativ, der kom fra G. Lemche og Th. Daugaard, som flere